

[Lawaetz]

må rent egoistisk varetage vores egne interesser. Her må man skele til Danmarks erhvervsstruktur med de overordentlig mange små og mellemstore virksomheder foruden de få store. Det vil sige, man skal gøre sig klart, om man har fordel ved snævert at varetage de store virksomheders interesser eller man skal se på, hvilke interesser den brede mængde af danske virksomheder har.

Man skal også se på, at vedtagelse af patentkonventionen er tosidig, forstået sådan, at vi får patent for Europa, men samtidig vil Danmark naturligvis blive oversvømmet af udenlandske patenter. Man må ikke lande dér, at dygtige danske producenter bliver licensproducenter. Det er en af de farer, jeg absolut ser i det.

Landbruget blev omtalt efter min mening lidt for hurtigt. Jeg tror ikke, man har spekuleret på, hvad der skal ske i det danske landbrug i den tid, der kommer. Der vil efter min opfattelse blive tale om en masse nye produktioner, som kommer ind under patenter, f. eks. tilskud til fødevarer af forskellig art, A-vitaminer i flæskestegen, og hvad man nu kan tænke sig. Den slags nye ting vil komme ind. Her må man indrømme, at man er i den situation, at udenlandske virksomheder, der har været forud for dansk forskning, kan lave spærrepatenter i Danmark. Det er et af de punkter, man må se virkelig alvorligt på.

Jeg vil godt sige, at de forbehold, som er omtalt både af socialdemokratiets ordfører og af hr. Kjølgaard, ikke er meget værd, når det kommer til stykket. De kan tages, det er korrekt. Men for det første kan de kun få en løbetid på maximum 10 år, og for det andet må vi indrømme, at hvis vi nogen sinde tiltræder Fællesskabets Patentkonvention, så falder alle disse forbehold væk.

Det er min overbevisning, at tiltræder man Den europæiske Patentkonvention, vil man naturligvis før eller senere komme til at tiltræde Fællesskabets Patentkonvention, ellers er der mangel på logik. Det vil sige, at man for så vidt godt kan betragte dem begge to. Når man studerer, hvorledes forholdene vil blive for dansk erhvervsliv og for patentlovgivningen i fremtiden, kan man godt tage dem begge to med.

Der er talt om mange ting, og det er noget af det, mit parti har lyst til at bore lidt i. Det er rigtigt, at vi brugte enormt med tid for 2-3 år siden på detaljer, men der er stadig væk

kommet nye ting til. Det er ting, som ikke står helt klart. Man jonglerer elegant med argumenterne vedrørende sprogvanskeligheder, og der blev sagt, at man får oversættelser til dansk. Ja, det er korrekt – til et vist punkt. Men jeg mener, jeg har ret i, at man ikke benytter det danske sprog, før et patent er vedtaget. Hele forundersøgelsen, opfølgningen af patenter, der kommer fra hele området, har man altså ikke lejlighed til at følge på dansk, det har man kun lejlighed til at følge på engelsk, tysk eller fransk. Det er et af de steder, hvor vores mange små og mellemstore virksomheder, som slet ikke selv har en specialist, er nødt til at sende følere ud, så de hele tiden kan følge: hvad kommer der af nye ting inden for vores område? Dér spiller sprogvanskelighederne og de dermed følgende omkostninger absolut en stor rolle.

Der er, som jeg siger, en række af plusser og minusser. Jeg vil godt sige rent ud, som jeg startede med, at vores gruppe agter at gøre et stykke arbejde for at få al den viden, vi kan få, og ikke indskrænke os til den viden, som måske tre medlemmer af erhvervsudvalget har. Det må være helt rimeligt, at man i så vigtig en sag borer i de ting, jeg har nævnt her fra talerstolen.

Jeg kunne godt lide at vide, hvad den egentlige årsag er til, at lovforslaget skal frem nu. Er det en form for pression fra EF? Eller er det, fordi industriministeren og hans parti mener, at det er overordentlig vigtigt? Jeg har på fornemmelsen, at man er udsat for en vis form for pression fra EF. Ligger der den tankegang bagved, at lille Danmark absolut skal være med i ethvert fællesskab med de store for enhver pris? Den sidste slutning kan jeg ikke personlig anerkende. Man må lægge alle mulige realistiske grunde frem fremfor at stile efter at få prestige ved at sige ja til ditten og datten.

Vi vil dykke samvittighedsfuldt ned i problemet. Af praktiske grunde kunne man måske på et eller andet tidspunkt tage en endelig stilling til det, så man kunne undgå 50 udvalgsmøder og diverse spørgen frem og tilbage. Noget af materialet fra sidste gang må kunne bruges.

Jeg kan altså ikke komme længere i dag end at tilsige industriministeren, at vi med interesse vil følge dette op.